

PROP DE VOSALTRES

Ajuda en la declaració de la renda

Estimats diocesans:

Repetim gestos i situacions amb una certa regularitat. De vegades de manera inconscient i altres per obligacions legals o per una profunda convicció. Cada dia fem servir el mateix trajecte per anar al lloc de treball; cada setmana organitzem un menjar amb amics o familiars; els diumenges descansem i anem a la celebració dominical; cada mes rebem i repassem la nostra nòmina; assíduament revisem el cotxe i complim amb les prescripcions del seu manteniment; alhora, atenem les obligacions del nostre habitatge... I així un munt d'actes que omplen de color la nostra vida diària.

També cada any molts de nosaltres estem obligats en aquestes dates a emplenar el qüestionari de la declaració de la renda. Igual com celebrem anualment les festes patronals o busquem el descans en unes vacances. Encara que ja ho sabem, hi ha campanyes que ens ho recorden, accentuant un cert gaudi personal i apel·lant a la generositat cap als altres. Així passa en l'obligatòria declaració anual del nostre treball i del nostre patrimoni, i per això en aquest comentari us demano que considereu aportar una ajuda per col·laborar en les activitats de l'Església catòlica. És molt senzill. Es tracta de marcar amb una «X» la casella corresponent; és una decisió lliure que no perjudica ningú i és absolutament gratuïta, perquè ni et cobren més ni et retornen menys. En marcar-la, es destina el 0,7% de la declaració a col·laborar en les activitats i el manteniment de

l'Església. Es pot marcar la casella per a fins socials. De fet, és una de les poques coses que pots decidir sobre els teus impostos; en el cas de quedar en blanc és l'Estat qui decideix on aplicar el percentatge.

Per descomptat, hi ha diverses maneres de contribuir a les necessitats eclesials. Els qui no esteu obligats a presentar aquesta declaració, lliureu els vostres donatius directament a la parròquia perquè pugui desenvolupar les activitats previstes de reparació del temple, d'atenció als més pobres i del manteniment dels qui dediquen la seva vida a aquest servei en benefici de tota la comunitat i de la societat en general. Heu observat les campanyes de publicitat que, amb creativitat i finor, ens recorden les bondats d'aquest gest senzill. Últimament, s'ha noliejat un autobús ple de persones perquè comprovin el destí de la seva contribució: algunes eren indiferents o cla-

rament escèptiques a marcar l'esmentada «X» i han comprovat amb sorpresa i, a la vegada, amb satisfacció, la solidaritat i el bé que es crea amb aquesta ajuda. Uns altres haureu vist els cartells a les portes dels temples o els fullets que es distribuïen explicant tots els detalls perquè la veritat i la transparència siguin el seu millor signe.

Com a responsable d'aquesta diòcesi desitjo animar tothom a marcar aquesta casella. És el meu compromís per la convicció de tant de bé realitzat pel gran nombre de col·laboradors i voluntaris que es desviuen al servei dels altres. Estic convençut que els catòlics en són ben conscients. Agraïxo sincerament a tots els altres el gest que fan i confien en els responsables de l'Església per a l'òptima distribució dels fons.

La quantitat aconseguida arriba a la Conferència Episcopal Espanyola que la reparteix a tot el territori amb criteris de solidaritat perquè arribi a les zones amb menys recursos. Són les mateixes diòcesis les que posen en funcionament aquests diners per anunciar l'Evangelí, sostenir el clergat i desenvolupar la immensa tasca assistencial de l'Església, tant al nostre país (atenció a menors, ancians, ensenyament...) com a les missions de tot el món, amb una generosa implicació en els diferents pobles i comunitats.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Última sessió de les jornades de formació

Les jornades de la formació per la conversió i per a preparar una diòcesi en sortida, que s'han anat celebrant des de fa setmanes a la Casa de l'Església, van finalitzar aquest 5 d'abril amb una darrera sessió, en què es va presentar un testimoni sobre com es poden fer canvis i preparar una parròquia perquè es trobi en sortida i per canviar hàbits i maneres de fer. Aquest testimoni va ser el de Mn. Oriol Gil del Bisbat de Terrassa. També van par-

ticipar els testimonis de tres realitats que s'estan portant a terme a la diòcesi de Lleida: la participació dels laics i l'assumpció de responsabilitats a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret; Ana Krutter va parlar de la creativitat de la parròquia de Sant Ignasi, que un diumenge de cada mes fa una trobada amb tothom que té contacte amb la parròquia; i Joan Viñas sobre com la tradició es pot anar adaptant als nous temps.

CERCA DE VOSOTROS

Ayuda en la declaración de la renta

Queridos diocesanos:

Repetimos gestos o situaciones con cierta regularidad. Algunas veces de forma inconsciente y otras por obligaciones legales o por una convicción manifiesta. Cada día utilizamos el mismo trayecto para ir al puesto de trabajo; cada semana organizamos una comida con amigos o familiares; los domingos descansamos y acudimos a la celebración dominical; cada mes recibimos y repasamos nuestra nómina; asiduamente revisamos el coche y cumplimos con las prescripciones de su mantenimiento; igualmente atendemos las obligaciones de nuestra vivienda... Y así un montón de actos que llenan de color nuestra vida diaria.

También cada año muchos de nosotros estamos obligados por estas fechas a cumplimentar el cuestionario de la declaración de la renta. Como celebramos anualmente las fiestas patronales o buscamos el descanso en unas vacaciones. Aunque lo sabemos, existen campañas que nos lo recuerdan acentuando un cierto disfrute personal o apelando a la generosidad hacia los demás. Así resulta en la obligatoria declaración anual de nuestro trabajo o de nuestro patrimonio. Es el caso que nos ocupa en este comentario que os pongo a vuestra consideración para que ayudéis y colaboréis con las actividades de la Iglesia católica. Es muy sencillo. Se trata de marcar con una «X» la casilla correspondiente; es una decisión libre que no perjudica a nadie y es absolutamente gratuito porque ni te cobran más ni te devuelven menos. Al marcarla se destina el 0,7% de la declaración a colaborar con las actividades y el mantenimiento de la propia Iglesia. Se puede marcar la casilla para fines sociales. De hecho es una de las pocas cosas que puedes decidir sobre tus impuestos; en el caso de quedar en blanco es el Estado quien decide dónde aplicar el porcentaje.

Desde luego existen diversos modos de contribuir a las necesidades eclesiales. Quienes no estáis obligados a presentar esta declaración, entregáis vuestros donativos directamente a la parroquia para que pueda desarrollar las actividades previstas de reparación de templos, de atención a los más pobres o del sustento de quienes dedican su vida a este servicio en beneficio de toda la comunidad y de la sociedad en general. Habéis observado las campañas de publicidad que, con creatividad y finura, nos recuerdan las bondades de este sencillo gesto. Últimamente se ha fletado un autobús lleno de personas para que comprueben el destino de su contribución. Algunos de ellos eran indiferente o abiertamente escépticos a marcar la mencionada «X». Han comprobado con sorpresa y también con satisfacción la solidaridad y el bien que se crea con esta ayuda. Otros habréis visto los carteles en las puertas de los templos o los folletos que se distribuyen explicando todos los detalles para que la verdad y la transparencia sean su mejor signo.

Como responsable de esta diócesis deseo animar a todos a marcar esta casilla. Es mi compromiso por la convicción de tanto bien realizado por parte de gran número de colaboradores y voluntarios que se desviven al servicio de los demás. Estoy convencido de que los católicos no tienen dudas al respecto. Agradezco sinceramente a todos los demás que realizan este gesto y confían en los responsables de la Iglesia para la óptima distribución de los fondos.

La cantidad conseguida llega a la Conferencia Episcopal Española que la reparte por todo el territorio con criterios de solidaridad para que llegue a las zonas con menos recursos. Son las propias diócesis las que ponen en funcionamiento este dinero para anunciar el Evangelio, sostener el clero y desarrollar la inmensa tarea asistencial de la Iglesia aquí (menores, ancianos, enseñanza...) y en las misiones de todo el mundo con una generosa implicación en los distintos pueblos y comunidades.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La processó dels Dolors obre la Setmana Santa de Lleida

Lleida va sortir aquest Diumenge de Rams al carrer per viure la primera de les grans processons de la Setmana Santa de la capital, la dels Dolors, que enguany ha pogut treure el *Sant Crucifici* un cop restaurat, i que va esquivar la pluja que només va presentar-se en el tram final. El bisbe Salvador va presenciar aquesta mostra de devoció popular des de la tribuna d'autoritats i després es va sumar al recorregut. Els Armatz del Dolors van encapçalar la processó en què

van participar les diferents confraries lleidatanes amb les seves vestes, penitents, i bandes de música, agrupacions de tambors i bombos.

Al final de tot el recorregut no es va poder fer la trobada del Natzarè amb la Mare de Déu dels Dolors per la pluja, però la processó, organitzada per la Congregació de

la Nostra Senyora dels Dolors, va finalitzar amb el tradicional cant del *Salve Regina* a l'Oratori dels Dolors.

Benedicció de palmes a totes les parròquies

El bisbe Salvador va beneir les palmes, palmons i rams de llover i olivera a l'atri de la Catedral abans de la celebració solemne de l'Eucaristia del Diumenge de Rams.

Molts fidels, especialment nens i nenes que portaven les seves palmes, es van concentrar a la porta de la Catedral per rebre la benedicció i per escoltar el passatge de l'Evangelí on es narra l'entrada de Jesús a Jerusalem. A la missa es va llegir de forma solemne la passió de Jesucrist segons sant Lluç i no hi va haver homilia.

L'escena de la benedicció de les palmes es va repetir a totes les parròquies de la diòcesi, obrint així la Setmana Santa d'enguany.

Concert a favor de Càritas al Pilar

L'església del Pilar de la UPA Magdalena-Pilar va acollir, el passat 5 d'abril, la quarta edició del concert pregària solidari «Celebrem la vida, Ell és la nostra esperança» a benefici de Càritas.

Les corals participants van transportar el públic a diferents llocs del món: a Romania amb la Coral romanesa catòlica «Miorita» de Lleida, a Guinea amb el *Coro Sant Pau*, i a Camerun amb el Cor jove de la UPA Pilar-Magdalena.

Entre les actuacions es van explicar les activitats de la Càritas parroquial i participants dels diferents

projectes van compartir les seves experiències i vivències.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «En la festa del Baptisme del Senyor, recordem que en el nostre baptisme hem rebut la virtut teològica de l'esperança. Donem gràcies a Déu per aquest do i visquem-lo demanant a l'Esperit Sant que ens faci créixer en l'esperança cada dia» (12 de gener).

@Pontifex_es: «Que el Jubileu 2025 pugui representar per a tots, cristians i no cristians, una ocasió per a repensar les relacions que ens uneixen com a éssers humans i comunitats polítiques; per a superar la lògica de l'enfrontament, abraçar la lògica

de la trobada i construir un futur de pau» (14 de gener).

@Pontifex_es: «Jesús ens vol a tots lliures i feliços. Per això ens demana que ens detinguem a escoltar el sofriment dels quals no tenen veu. Lluitar contra l'explotació, especialment la infantil, és el principal mode de construir un futur millor per a tota la societat» (15 de gener).

@Pontifex_es: «Jesús ens convida a no deixar que la lògica mundana ens arrossegui, i a escoltar els petits i els pobres, perquè Déu estima enviar els seus missatges a través d'ells» (16 de gener).

Pere Lluís Font dona la seva biblioteca a l'IREL

El filòsof i teòleg Pere Lluís Font i el bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, van

signar el passat 7 d'abril a Cerdanyola del Vallès el conveni mitjançant el qual la biblioteca i arxiu personal del recentment guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes passarà a formar part del fons de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), del Bisbat de Lleida. La biblioteca consta d'uns 4.000 volums de temàtica relacionada principalment amb la filosofia i la teologia, matèries d'estudi i de treball de Pere Lluís Font al llarg de la seva vida.

Segons el conveni de donació amb el qual s'estava treballant des de finals de 2024, la biblioteca de Pere Lluís Font es traslladarà a les dependències de l'IREL en el termini màxim de tres mesos. Igualment, el Bisbat també accepta el seu arxiu personal, que vindrà a Lleida amb posterioritat a la defunció de l'intel·lectual pallarès. El bisbat també es compromet a digitalitzar aquest fons d'acord amb la Universitat de Lleida (UdL) per preservar-lo i facilitar el seu estudi i difusió.

Ramon Prat tanca el cicle de la transcendència

El teòleg i prevere Ramon Prat va explicar, el passat 10 d'abril, que la seva relació amb la transcendència prové del concepte de «certesa intuïtiva experimentada», és a dir, que creu sense dubtes havent arribat a aquesta conclusió sense buscar-la, però treballant per arribar-hi i posant-la a prova diàriament. Ho va dir en el marc de la conferència titulada «Present i transcendència», que

va pronunciar a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) i que va servir per tancar el cicle dedicat al concepte de «transcendència» organitzat per IREL.

Les conferències es van iniciar el 17 d'octubre de 2024 i han passat ponents com el teòleg Joan Torra, la psicòloga Marta Trepast, els filòlegs Àngels Santa i Theo Loinaz, el físic i poeta David Jou, i el professor de filosofia Josep Maria Forné.

Premi a la solidaritat dels pessebristes lleidatans

La Asociación de Belenistas de Valencia ha premiat l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes amb el trofeu «Sois la luz» en reconeixement a la solidaritat mostrada amb els damnificats per la Dana. Així, els pessebristes de València volen reconèixer la iniciativa del «Pes-

sebre Solidari» amb el sorteig d'un pessebre pintat a mà per les religioses carmelites de Lleida.

L'import recollit es va lliurar a l'associació valenciana per contribuir a eixugar les despeses de rehabilitació de la seva seu i dels seus pessebres.

Enric Puig Jofra, SJ

REFLEXIONS

Preguem junts en família

Uns pares joves m'explicaven la seva pregària familiar de cada diumenge al vespre, amb els seus fills de tres i gairebé sis anys. Atesa l'edat dels infants, paren esment en uns detalls aparentment accidentals però que ajuden a iniciar en la pregària a aquestes edats. Comencen per delimitar un espai de pregària: els pares i els fills asseguts a la catifa de la sala i, si els avis hi participen, s'asseuen al sofà. Se situen mirant una icona de Jesús o una de la Mare de Déu amb l'infant Jesús que posen sobre una taula baixa, il·luminada per una o més llànties. Un breu moment de silenci, per fora i per dins, delimita un espai material exterior i un espai interior per crear un ambient que ajudi a asserenar-se, a deixar les coses que preocupen i provoquen neguit.

Inicien la pregària fent el senyal de la Creu. La pregària ha de ser senzilla. Es basa, doncs, en la repetició de frases, un comentari sobre un fet viscut, una pregària a partir d'una fotografia, d'un dibuix que han fet, una cançó... seguit d'una petició o una acció de gràcies. Acaben, agafats de les mans, amb un Parnostre que el més petit segueix fins on sap. La delimitació de l'espai sagrat ajuda al seu descobriment, a centrar la pregària i, també, a fer silenci per pensar què diré. La durada, per captar l'atenció, és curta, adequada a l'edat dels infants. Tenen cura de la posició i el gest. Una bona posició és la d'asseguts a terra, en rotllana. Pel que fa al gest, uneixen les mans o les obren o les ajunten, acompanyant la pregària de petició, agraïment, perdó, lloança... A les habitacions dels infants, en un mural hi enganxen dibuixos i fotografies al·lusives a les pregàries que mostren l'obra de la creació i en les que es pot copsar el que Déu ha fet per nosaltres i que ajuden a sentir-se criatures de Déu Pare...

És bo afavorir un espai i un moment que, en família, apropi a Déu Pare, a Jesús com a un amic invisible però que hi és. Que apropi a Maria, la mare de Jesús i també mare de tots els homes i dones, també de tots els infants. «Qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat» (Mc 9,37). Amb aquest esperit d'acolliment, preguem junts en família. Si de debò la nostra fe és fonament de les nostres vides, trobarem el temps, l'espai, els gestos, les paraules, els silencis... i la intenció.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / SI 118 / Jo 6,22-29]. Lleida: ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i màrtir; sant Àngel de Sicília, prevere carmelità; sant Amador, prevere i màrtir; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, verge i màrtir (304), a Tessalònica.

6. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / SI 30 / Jo 6,30-35]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bos-

co; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / SI 65 / Jo 6,35-40]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dijous [Fets 8,26-40 / SI 65 / Jo 6,44-51]. Sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de València, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà,

prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Divendres [Fets 9,1-20 / SI 116 / Jo 6,52-59]. Sant Gregori de Berueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.; sant Nicolau Albergato, bisbe.

10. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / SI 115 / Jo 6,60-69]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; Tortosa (territori de la Comunitat Va-

lenciana): Mare de Déu dels Desemparats; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.; beat Enric Rebuschini, prev.; beat Damian de Molokai, prev.

11. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 13,14.43-52 / SI 99 / Ap 7,9.14b-17 / Jo 10,27-30]. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, màrtir, venerat a Ripoll (978); santa Felisa, màrtir; beat Domènec Iturrate, prevere trinitari basc.

Diumenge III de Pasqua (C)

COMENTARI

«Simó, fill de Joan, m'estimes?»

Nosaltres segurament no hauríem escollit Pere com a cap de l'Església. Havia negat Crist tres vegades a la passió; quan Jesús anuncia que ha d'anar a Jerusalem a patir molt, Pere no ho entén; quan Jesús li permet caminar sobre l'aigua (ell ho ha demanat) i veu que el vent era fort, s'espanta perquè té poca fe. Però Jesús no mira el passat, sinó el present. Oblida totes les negacions i les mancances de l'apòstol. Jesús només li fa tres preguntes que és una de sola: *M'estimes més que aquests?* La segona i tercera vegada només li pregunta: *Simó, fill de Joan, m'estimes?* L'únic que compta per a ser pastor suprem de l'Església de Jesucrist és l'amor; un amor total, un amor a poder ser superior al dels altres apòstols perquè ell ha de ser el pastor suprem de totes les ovelles: *pastura els meus anyells, pastura les meves ovelles* (dues vegades)... I la resposta és positiva: *Sí, Senyor, ja ho sabeu que us estimo*. Ja no gosa dir més que els altres. Simplement dona fe del seu amor. I a la tercera vegada, la seva resposta és encara més humil: *Senyor, vos ho sabeu tot, ja ho sabeu que us estimo*. Perquè certament Pere, amb les seves febleses, estimava totalment el Senyor. Per això li encomana ser cap de la seva Església. A la primera lectura el veiem transformat afirmant amb tota valentia: *Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. Nosaltres en som testimonis*. Pere, doncs, es presenta amb tota fermesa al capdavant dels apòstols a donar testimoni clar de la resurrecció de Crist, malgrat la prohibició del sanedrí. Pere no té por, és valent, estima totalment el Senyor. Perquè Crist és l'Anyell degollat que és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança tal com diu la segona lectura. Nosaltres confessem aquest Anyell al qual canten *milers i miriades de miriades*. També el Senyor ens pregunta: *m'estimes?* Som valents com Pere? Som testimonis del Crist?

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.» Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.» Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

▶ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miriades de miriades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.» Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs, que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles.» Els quatre vivents responien: «Amén.» I els ancians es prosternaren adorant.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 21,1-19) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar.» Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim.» Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res.

Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No.» Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor.» Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix.

Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.» Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquantes peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar.» Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien, que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de resuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 5,27b-32.40b-41)

En aquellos días, el sumo sacerdote interrogó a los apóstoles, diciendo: «¿No os habíamos ordenado formalmente no enseñar en ese Nombre? En cambio, habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre». Pedro y los apóstoles replicaron: «Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús, a quien vosotros matasteis, colgándolo de un madero. Dios lo ha exaltado con su diestra, haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la conversión y el perdón de los pecados. Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que lo obedecen».

Prohibieron a los apóstoles hablar en nombre de Jesús, y los soltaron. Ellos, pues, salieron del Sanedrín contentos de haber merecido aquel ultraje por el Nombre.

▶ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 5,11-14)

Yo, Juan, miré, y escuché la voz de muchos ángeles alrededor del trono, de los vivientes y de los ancianos, y eran miles de miles, miriadas de miriadas, y decían con voz potente: «Digno es el Cordero degollado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza». Y escuché a todas las criaturas que hay en el cielo, en la tierra, bajo la tierra, en el mar —todo cuanto hay en ellos—, que decían: «Al que está sentado en el trono y al Cordero la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos». Y los cuatro vivientes respondían: «Amén». Y los ancianos se postraron y adoraron.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 21,1-19) (Versión breve)

En aquel tiempo, Jesús se apareció otra vez a los discípulos junto al lago de Tiberíades. Y se apareció de esta manera: Estaban juntos Simón Pedro, Tomás, apodado el Mellizo; Natanael, el de Caná de Galilea; los Zebedeos y otros dos discípulos suyos. Simón Pedro les dice: «Me voy a pescar». Ellos contestan: «Vamos también nosotros contigo». Salieron y se embarcaron; y aquella noche no cogieron nada. Estaba ya amaneciendo, cuando Jesús se presentó en la orilla; pero los discípulos no sabían que era Jesús. Jesús les dice: «Muchachos, ¿tenéis pescado?». Ellos contestaron: «No». Él les dice: «Echad la red a la derecha de la barca y encontraréis». La echaron, y no podían sacarla, por la multitud de peces. Y aquel discípulo a quien Jesús amaba le dice a Pedro: «Es el Señor». Al oír que era el Señor, Simón Pedro, que estaba desnudo, se ató la túnica y se echó al agua. Los demás discípulos se acercaron en la barca, porque no distaban de tierra más que unos doscientos codos, remolcando la red con los peces. Al saltar a tierra, ven unas brasas con un pescado puesto encima y pan. Jesús les dice: «Traed de los peces que acabáis de coger». Simón Pedro subió a la barca y arrastró hasta la orilla la red repleta de peces grandes: ciento cincuenta y tres. Y aunque eran tantos, no se rompió la red. Jesús les dice: «Vamos, almorzad». Ninguno de los discípulos se atrevía a preguntarle quién era, porque sabían que era el Señor. Jesús se acerca, toma el pan y se lo da, y lo mismo el pescado. Esta fue la tercera vez que Jesús se apareció a los discípulos después de resucitar de entre los muertos.